

Đi Thụy Sĩ xem tuyết trái mùa

Từ Minh Tâm

... Chúng tôi từ vùng phía đông nước Pháp vào Thụy Sĩ theo trạm biên giới Basel giữa Thụy Sĩ và Pháp. Ở trạm này xe phải ngừng lại để kiểm soát vì Thụy Sĩ không nằm trong Liên Hiệp Âu Châu. Xe chúng tôi đi theo tour không bị khó dễ gì hết. Trong khi đó tôi thấy một xe nhà lại bị chặn lại, tài xế bị xét hỏi rất kỹ.

Nằm ở vùng Trung Âu, Thụy Sĩ là một nước có nhiều núi đồi, không có biển nhưng lại có rất nhiều hồ (1484 hồ trong đó nổi tiếng là hồ Geneve, hồ Lucern, hồ Zurich ...). Rộng khoảng 42000 km vuông, bề ngang rộng nhưt không quá 350 km, với dân số là 7 triệu, Thụy Sĩ nằm trên vùng cao nguyên, phía tây là rặng Jura, đông nam là rặng Alps với ngọn Dufour cao tới 4234m. Dân Thụy Sĩ có lợi tức rất cao sống nhờ dịch vụ và ngân hàng. Đồng hồ Thụy sĩ nổi tiếng thế giới. Ngành sản xuất pho mát và dược phẩm rất phát đạt. Người Thụy Sĩ tùy theo vùng sinh sống mà nói tiếng Pháp, Đức, Ý. Thụy Sĩ có nhiều cơ quan quốc tế của Liên Hiệp Quốc đặt trụ sở ở đây như: UNESCO, UNICEF, WHO, FAO ...

Basel: là thành phố ở ngã ba biên giới giữa Pháp, Thụy Sĩ và Đức. Thành phố khá lớn với nhiều nhà máy về hoá chất và dược phẩm. Sau khi qua Basel thì cảnh trí thay đổi và đẹp dần. Càng đi sâu vào Thụy Sĩ chúng tôi càng lên cao. Đường sá quanh co trên những sườn đồi. Hai bên cây cối xanh tươi. Thỉnh thoảng lại thấy có những thác nước. Phong cảnh thật trữ tình những cũng khá nguy hiểm vì xe chạy men theo sườn núi, một bên núi cao, một bên hố thẳm. Đôi khi xe chạy xuyên qua những đường hầm đục trong núi rất dài. Đường sá trong nước Thụy Sĩ có rất nhiều hầm vì nước

này có nhiều núi non. Tuy nhiên người ta còn cho biết hầm giao thông cũng có tác dụng quân sự nữa, vì chỉ cần đóng một hầm thì địch quân không vào Thụy Sĩ được. Nước Thụy Sĩ tuy nói là trung lập nhưng cũng có quân đội theo kiểu dân quân. Thanh niên Thụy Sĩ hàng năm phải đi học quân sự một thời gian ngắn rồi đem súng về nhà. Khi nào có biến thì họ sẽ thành quân đội chính quy. Với cách này, nếu có chiến tranh thì trong một thời gian ngắn, Thụy Sĩ sẽ có vài trăm ngàn quân dễ dàng (Nhưng nhiều người cũng tự hỏi: ai là kẻ thù của Thụy Sĩ, một nước trung lập. Có thể vì họ giàu quá nên phải lo xa!). Hầm xa lộ không phải chỉ có dạng thẳng mà còn cong, dốc ... có hầm rất dài có hầm rộng tới ba làn xe theo một chiều. Vận tốc xe chạy trong hầm tới 80 km/giờ. Đi trong hầm thì thấy hơi sợ, nhưng suy nghĩ nếu chạy vòng vèo trên núi còn "ghê" hơn.

Chúng tôi đến thăm **Lucern**. Đây là một thành phố nằm ở trung tâm nước Thụy Sĩ ở cao độ 436 m, bên bờ hồ Lucern. Thành phố này chỉ có 65.000 dân sống thanh bình yên ổn. Cảnh trí Lucern thật tuyệt vời. Do đó hàng năm Lucern tiếp đón tới trên 5 triệu du khách khắp nơi.

Chiều nay khi tới nơi, chúng tôi được tự do rong chơi ở Lucern. Đầu tiên chúng tôi ghé chơi dọc bờ sông Reuss để ngắm biểu tượng của Lucern là Cây cầu mái che.

Cây cầu mái che: Lucern có một cây cầu có mái che gọi là Chapple Bridge bắc ngang sông Reuss. Trên cầu có trang trí nhiều tranh ảnh rất đẹp. Cây cầu này xây cất hồi thế kỷ 14, bị cháy năm 1993; cầu hiện nay chỉ là cầu mới xây lại theo mô hình cũ. Bên cạnh cầu là một tháp nước. Dưới sông, dòng nước trong veo. Mấy con thiên nga đang bơi lội nhớn nhỡ. Khung cảnh thật thanh bình và rất thơ mộng. Bên bờ sông có Nhà thờ Jesuit.

Nhà thờ tuy nhỏ nhưng bên trong cũng trang trí rất đẹp.

Chiều nay, đáng lẽ chúng tôi đi thuyền trên hồ Lucern nhưng vì không đủ người nên chuyến đi bị huỷ bỏ. Thôi thì đành đi bộ thong thả bên bờ hồ để ngắm nhìn mấy khu buôn bán phía bên kia, nơi có mấy lá cờ Thụy Sĩ nền đỏ chữ thập trắng.

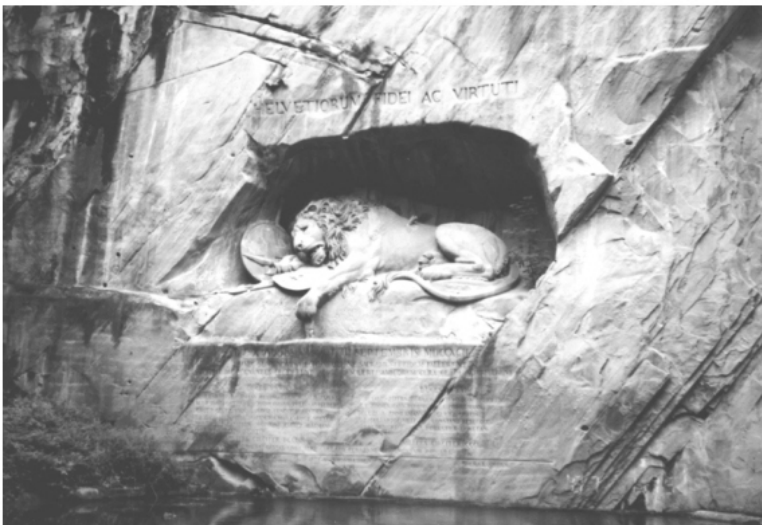
Sau khi ăn tối chúng tôi tản bộ xung quanh khách sạn thì thấy nơi đây rất yên tĩnh. Người dân thường đi xe đạp hay những xe ô tô nhỏ nhỏ. Không khí mùa hè mát mẻ, dễ chịu. Các cửa hàng buôn bán thì đã đóng cửa nhưng nhìn qua cửa kính thì thấy hàng hoá bày bán rất là sang trọng.

Ngày tiếp theo, sau khi ăn sáng, chúng tôi được đưa đi xem một biểu tượng khác của thành phố Lucern là

Cầu mái che

Bức tượng Sư Tử: đây là đài kỷ niệm các chiến sĩ Thụy Sĩ đã hy sinh trong cuộc cách mạng Pháp. Tượng hình một con sư tử bị giáo đâm chết được điêu khắc sâu trong đá. Phía trước là một hồ nước nhỏ. Con sư tử này

Bức tượng sư tử (hình con heo là bìa của tượng)

tượng trưng cho các chiến sĩ người Thụy Sĩ đã hy sinh trong cách mạng ... Pháp. Bức tượng này cũng đẹp và to lớn. Tuy nhiên, nghe nói người điêu khắc đã "chơi" lại thành phố vì không tiền trả công cho ông ta đầy đủ theo hợp đồng nên ông ta mà khắc hình một con heo vào toàn cảnh. Bạn có tìm ra hình con heo trên bức hình kèm theo bài viết này không ?

Sau đó, chúng tôi được đưa đi shopping tại một khu buôn bán sầm uất ngay bên bờ hồ Lucern. Ở đây chúng tôi thấy họ bán nhiều nhứt là đồng hồ. Đồng hồ Thụy Sĩ nổi tiếng thế giới, nên không chỉ ở đây mà mọi nơi chúng tôi đi thăm đều có bán đồng hồ đủ loại, đủ kiểu. Giá cả từ vài chục đô la cho tới vài chục ngàn đô la đều có đủ. Ngoài đồng hồ, con dao đa dụng cũng là một sản phẩm khác mà ở đâu cũng thấy. Con dao này kiểu dao xếp, người ta làm đủ cỡ đủ kiểu, bên trong có thể mở ra đủ thứ công dụng như mở nút chai, cắt trái cây, khai đồ hộp ... Chocolate Thụy Sĩ không ngọt lắm và cũng rất nổi tiếng. Có đủ loại, đủ kiểu, người ta lại quảng cáo là ăn chocolate Thụy Sĩ mỗi ngày sẽ giúp tăng cường sức khỏe, không biết có đúng không, chớ tôi thấy ăn chocolate Mỹ mỗi ngày chắc sẽ bị sâu răng và béo phì.

Sau khi mua đồng hồ, chúng tôi đi dạo một vòng khu phố rồi lên xe để đi tìm ... tuyết giữa mùa hè..

Tìm tuyết giữa mùa hè - Đi chơi núi Titlis:

Từ Lucern đi lên núi này chỉ 30 phút. Đường lên cao dần, hai bên cảnh trí tuyệt vời, cây cỏ xanh tươi, mây ngang đỉnh núi, khung cảnh tĩnh lặng. thỉnh thoảng lại có những chiếc dù bay lượn trong không gian của những người nhảy dù thể thao. Đường sá bắt đầu quanh co. Chúng tôi đang đi vào một con đèo nhỏ để lên cao dần. Đền lưng chừng núi là trạm Engelberg cao độ 1000 mét. Từ đây sẽ đi ba lần cable car vượt độ cao gần 2000 mét nữa để tới đỉnh núi. Trong chặng đầu tiên, nếu chú

Cable car có thể xoay tròn đưa du khách lên đỉnh Titlis

ý, bạn sẽ nghe được tiếng chuông leng keng của những con bò đang được thả rong tự do ăn cỏ ở bên dưới xe cáp treo của mình. Đi hết chuyến thứ nhất là đã vào mây. Nhìn ra ngoài không thấy gì hết, bà con nghĩ thầm, không biết mình lên cái núi này để làm cái gì, vì mây mù che phủ có thấy gì đâu. Nào ngờ sau trạm thứ ba, gần đỉnh núi thì vượt khỏi tầng mây, một vùng ánh sáng chan hoà hiện ra ai nấy đều oà lên mừng rỡ và tấm tắc khen đẹp vì tuyết trắng và núi đá hợp thành một cảnh trí rất lạ lùng và kỳ thú. Xe treo này được thiết kế đặc biệt là có thể xoay tròn nên chúng tôi

có thể ngắm cảnh toàn khu vực. Lên tới đỉnh chúng tôi đã tới độ cao là 3020 mét so với mặt biển. Có lẽ đây là nơi cao nhất trên trái đất mà tôi đã đặt chân tới (gần bằng đỉnh Phanxipan ở Lào Cai, cao nhất Việt Nam). Trên đỉnh núi có nơi ngắm cảnh, nhà hàng, nơi bán đồ kỷ niệm, sân chơi tuyết. Chúng tôi ăn trưa trong một nhà hàng ở trên núi này. Tuy hẻo lánh và cao nhưng thực phẩm của nhà hàng nấu không tệ, nhất là món xúc xích ăn rất lạ miệng và ngon lành.

Sau bữa ăn trưa, chúng tôi xuống núi, tiếp tục cuộc hành trình xuyên qua vùng phía đông Thụy Sĩ để tới một nước nhỏ nhưng rất giàu đó là nước Liechtenstein.

Liechtenstein:

Nước này rộng có 157 km vuông trên cao độ từ 460-2200m, dân số chừng 30.000 người. Nhưng đây lại là một nước có lợi tức đầu người thuộc hạng cao nhất thế giới. Họ sống bằng nghề thuộc kim, hoá chất, dược, thực phẩm và ngân hàng. Quốc gia này không có quân đội, trường đại học, bệnh viện, nhà tù. Người dân không phải đóng thuế và không ai bị thất nghiệp.

Vaduz: là thủ đô của Liechtenstein chỉ có 5.000 dân nằm bên bờ sông Rhine nổi tiếng với bảo tàng tem thư Breifmarrkenmuseum (Postage National Museum) trong đó trình bày lịch sử tem thư, cách làm tem qua các thời đại và các loại tem quý hiếm trên thế giới. Đây là thiên đường cho các bạn mê sưu tập tem thư.

Liechtenstein độc lập dưới quyền cai trị của ông Hoàng Hans-Adam II, ông này ở trên một lâu đài ven vách núi của thủ đô Vaduz. Nói là thủ đô chứ thiệt ra diện tích thành phố này còn nhỏ hơn một quận của Sài Gòn. Nhưng nhà cửa của người dân thì đẹp lắm, ai cũng trồng hoa bên cửa sổ, vào mùa hè hoa nở rất đẹp và nên thơ. Từ đây, xe chỉ chạy chừng nửa tiếng thì tới biên giới nước Áo....

(theo Kể Chuyện Đường Xa - ký sự du lịch của cùng tác giả)